

DE STER VAN NEDERLAND

1 JANUARI 1936

No. 1

41e JAARGANG

„Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zoo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonden”.
1 Joh 1:7.

GROETEN VAN HET EERSTE PRESIDENTSCHAP der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Aan het einde van een weder voorbijgesneld jaar biedt een waardige gewoonte ons wederom de gelegenheid, onze dankbaarheid jegens elkander te uiten voor de ontvangen gaven en zegeningen en andermaal de tijding te verkondigen „Vrede op aarde, in de menschen een welbehagen.” Wij groeten u echter ditmaal met gemengde gevoelens van waardeering en vrees.

Eerbiedig en dankbaar erkennen wij des Heeren milddadige zegeningen, inspireerende leiding en goddelijke bescherming. Nu wij ons tot Hem wenden is ons hart, zooals immer, vervuld met een gevoel van veilige gerustheid.

Wanneer wij het verslag der Kerk over de laatste negen maanden naslaan, hebben wij reden tot aanmoediging en dankbaarheid. De toename in de vele velden van den arbeid spreekt zoowel van de getrouwheid en eerlijkheid der Kerkleden als van hun sterkte en bekwaamheid om onverschrokken dalende inkomens en economische rampen het hoofd te bieden. Sinds 1 Januari vijf nieuwe stakes, zes en veertig nieuwe wijken; vooruitgang in de Priesterschapsquorums, in aanwezigheid in quorums en klassen en meerdere beantwoording aan de plichten van broederschap wijzen op een prijzenswaardige volharding. Op 30 September 1935 waren er ondanks de huidige financiële moeilijkheden 414 zendingen meer in het veld dan op 30 September 1934, en het verdere

feit, dat de tienden en vastoffers zich in opwaartsche richting bewegen, zijn gunstige bewijzen van het onwankelbaar geloof van de leden der Kerk. Waarlijk, van het standpunt der Kerk is er een ware reden tot dankbaarheid.

Gevoelens van vrees bevangen ons echter, wanneer wij de onrust, verwarring en beroering van de naties der wereld opmerken.

Ze liggen in de woorden van een vooraanstaand staatsman „De menschen roepen om vrede, vrede, doch er is geen vrede.” En deze zal er ook niet zijn, totdat de geest van gerechtigheid onder het menschdom heerscht.

Negentien eeuwen zijn gekomen en gegaan, sinds het Christus-kind op aarde kwam. Zijn goddelijke zending, zooals profetisch voorzgd, was „een licht te zijn voor hen, die in duisternis zitten en in de schaduw des doods, en onze voeten op het pad van den vrede te leiden.” Zeer wel wist Hij, dat zij, die hardnekkig „in duisternis zitten”, blind zouden zijn voor het licht, dat Hij hun geeft; en niet slechts tevreden met zich daarvan af te wenden, zouden zij zelf degenen, die de paden van vrede wilden aanhouden, vervolgen. Toen Hij de in het uitzicht gestelde eeuwen overzag, bemerkte Hij millioenen, die vrijwillig de beginselen, welke eenheid, kameraadschap en welbehagen bevorderen, zouden verwerpen en inplaats daarvan die dingen aanhangen, welke strijd, verdeeldheid, verdriet en dood teweeg brengen.

Toch wist Hij ook, dat te eeniger tijd in de verre toekomst der menschen oogen onvermijdelijk zouden worden geopend en dat zij ten laatste zouden zien, dat slechts in Christus en Zijn leeringen de naties zoowel als de menschen vrede zouden genieten.

Wellicht was er nimmer een tijd in de geschiedenis van het menschelijk geslacht, waarin de vredesboodschap geschikter kon worden verkondigd dan thans. Heden bedreigt, in tegenstelling met de beginselen van het christendom, oorlog de rust der naties. Wolken van strijd en leed pakken zich dreigend boven de beschaving samen. Teneinde zulk een strijd en twist te bevorderen, zendt de Tegenstander van vrede zijn afgezanten uit, Eerzucht, Hebzucht, Afgunst, Onmatigheid, Haat, Godloochening, welke de zaden van misverstand, bitterheid en doodelijken strijd uitstrooien.

Doch, ofschoon de laaghangende wolken donker schijnen, weten wij, dat de vredeszon toch schijnt en dat met elk voorbijgaand jaar de meening, gekant tegen bruto geweld en onrechtvaardigen strijd, zich snel ontwikkelt en steeds meer doorgang vindt.

Millioenen eerlijke harten bloeden, als zij de verrichtingen der wetenschap, gericht op de verwoesting der steden en beestachtige verdelging van menschelijke wezens, hooren en zien. Deze millioenen en nog meerdere millioenen dienen het licht van Christus' leven hoog te houden en daardoor den dag te verhaasten, waarop de menschen „hun zwaarden slaan tot spaden, en hunne spiesen tot sikkelen; en het eene volk tegen het andere volk geen zwaard zal opheffen, en zij den krijg niet meer zullen leeren”.

De grootste noodzaak voor de hedendaagsche wereld is vrede — de „eerste des menschen zegeningen”.

Teneinde dit te doen plaatshebben en zich van het vergieten van bloed te onthouden, worden de leden van de Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagsche Heiligen geleid door goddelijke openbaring. Temidden van vervolging en bezoeking verlangde de Heere van de Kerk: „Zoekt naar vrede, niet alleen met het volk, dat u geslagen heeft, doch eveneens met alle volken;

En verheft een banier des vredes, en maakt eene verklaring voor vrede tot de einden der aarde;

En maakt voorstellen voor vrede overeenkomstig de stem des Geestes, welke in u is, aan hen, die u geslagen hebben, en alle dingen zullen voor uw welzijn medewerken”.

De harmonie der tonen, geuit door het hemelsche koor, hetwelk zong: „Vrede op aarde, in de menschen een welbehagen” is door de daaropvolgende eeuwen blijven hangen en weergalmt nog immer met toenemende kracht in het hart van millioenen. Waarlijk, zelfzucht, hebzucht, onverdraagzaamheid, eerzucht en andere vijanden van den vrede zullen op de menschheid blijven azen. Doch hun verwoestingen zullen minder krachtig zijn, naarmate de geest van het leven van Christus steeds meer wordt uitgestort en de beginselen van het Evangelie des levens als de gids der naties meer wordt aanvaard en toegepast.

Te dien einde dringen wij er bij de Laterdaagsche Heiligen en oprechte mannen en vrouwen der wereld op aan, voor den vrede te leven, voor de broederschap des menschen en het vaderschap van God. Teneinde dit te bereiken, zal een elk in zijn of haar ziel het waarheidsideaal moeten koesteren. Eerlijkheid, oprechtheid, edele handelingen zullen in de dagelijksche werkzaamheden en plichten tot uiting komen; vriendelijkheid en edelmoedigheid zullen de plaats innemen van wreedheid en zelfzucht; ongelooft en cynisme, welke den geest doen inzinken en de ziel besmeuren, zullen plaatsmaken voor eerbied voor God en alle heilige dingen; een elk zal als zijn levensideaal het goddelijk zoonschap van Jezus Christus koesteren, Zijn scheppende macht, Zijn volmaakt karakter, en verheven leiderschap erkennen en aanvaarden, en eens zal een verbijsterde wereld onvermijdelijk als een feit moeten toegeven, dat slechts door Hem door gehoorzaamheid aan de beginselen van Zijn Evangelie er vrede op aarde zal worden gevestigd en in de menschen een welbehagen.

Heber J. Grant. J. Reuben Clark Jr. David O. McKay.

GROET VAN HET ZENDINGSKANTOOR

Wij hebben afscheid genomen van het oude jaar..... Nog even hebben wij in het verleden getoefd en is een reeks gebeurtenissen aan ons oog voorbij getrokken. In het jaar, dat achter ons ligt, hebben smart en vreugde elkaar afgewisseld. Wij overpeinzen

alles nog eens, onze herinneringen beginnen te leven en nemen vaste vormen aan. Lief en leed hebben ons met het jaar vertrouwd gemaakt. Wij zouden ons wel aan het oude willen vastklemmen, doch reeds zien we, dat het pad achter ons is weggebrokeeld, het is er niet meer..... wij kunnen niet terug. Er is iets weemoedigs in het afscheid, dat wij deze dagen nog sterker gevoelen. Doch ons wordt geen tijd gegeven tot treuren; reeds staan wij in het nieuwe, we moeten verder en daarin ligt ons zelfbehoud. Zoo is het leven: Sterven en geboren worden. Afscheid nemen van het oude en ingaan in het nieuwe leven.....

Vóór ons ligt het nieuwe jaar, wij hebben het jubelend aangevaard en toch zijn wij ons niet van één dag zeker. Wij weten niet, wanneer wij afscheid moeten nemen van dit leven, doch wij hopen, dat wij allen, na oprechte levenswijze, het oude vaarwel mogen zeggen met een glimlach op de lippen en het nieuwe, eeuwige leven mogen ingaan.

H. T. Sumsion,
L. T. Holt,
B. van Dongen,
Teda van Dongen—Kwant.

NIEUWJAARSGROETEN

Het Rotterdamsche District

Bij de intrede van het jaar 1936 wenschen de zendelingen van het Rotterdamsche District hun dank uit te spreken voor de vele bewijzen van vriendschap, door hen zoowel van leden als vrienden ondervonden. De medewerking, ons geschonken, vooral in moeilijke oogenblikken, wordt door ons ten zeerste op prijs gesteld.

Wij, die van verre kwamen en niet in staat zijn, om daarvoor te vergelden, zijn door de leden als huisgenooten behandeld en menigmaal werd voor ons het beste hoekje aan haard of disch niet goed genoeg geacht. Wij gevoelen ons inderdaad dankbaar voor die vele bewijzen van belangstelling in ons werk en spreken hierbij den wensch uit, dat het nieuw ingetreden tijdperk voor de leden van de Ned. Zending een tijdperk moge zijn van maatschappelijken vooruitgang, maar bovenal, dat de Geest der Waarheid zich in al hunne daden zal openbaren, zoodat allen, die met hen in aanraking komen, door dien Geest beïnvloed mogen worden en den naam van God verheerlijken.

Uwe Broederen in 't Evangelie:

J. J. van Langeveld, Districts-president	Tracy Call, Leon de Korver	} Overmaas
N. Kooyman,) T. B. Ingram)	Plait D. L. Ward, A. B. Vance,)	
A. Sieverts Jr.) A. B. Denhalter)	J. van Drimmelen R. J. Willey	} Den Haag

Het Amsterdamsche district

Op zekeren dag keek een man, voor zichzelf een ellendige, doch die immer had gepoogd, de wereld door zelfzuchtige kritiek te hervormen, tusschen de tralies van zijn cel door. Dien dag dacht hij: „O, als ik maar naar mijn eigen kritiek had geleefd, als ik zelf maar was geweest, wat ik anderen heb trachten te doen gelooven, dat ik was.” En hij was waarlijk bekeerd. Hij hoopte te eeniger tijd de wereld te kunnen bezien vanuit de cel zijner verbeelding, waarin hij alle kwaad en slechte gedachten zou opsluiten. Hij wist, dat de wereld net zoo goed af was zonder zijn opmerkingen.

Kunnen wij ons in het afgeloopen jaar vergelijken met den trotschen ongelukkige, vóór hij gevangen was? Hebben wij getracht, een anders fouten aan te wijzen, terwijl wij zelf onvervolmaakt bleven? Kunnen wij dan het komende jaar niet worden als de bekeerde gevangene, de fouten van onzen naaste door de vingers zien en er aldus naar streven, onze afbrekende open aanmerkingen op te sluiten, zoodat ze geen kwaad meer kunnen uitrichten? Laat ons slagwoord voor dit jaar zijn: „Ik zal overeenkomstig mijn geloof leven en nimmer een onvriendelijke handeling verrichten”. Met deze boodschap in gedachten wenschen wij U een Gelukkig Nieuwjaar.

John Landward,		Dow Ted Lewis,)	Amsterdam
Districts-president,		Owen D. Clegg,)	
Henry Visser,)	Den Helder	Lee R. Ossmen,)	Haarlem
Alma R. Guthrie,)		William Mulder,)	

Het Utrechtsche District

Bij den aanvang van een Nieuw Jaar hebben wij gewoonlijk onze voornemens, waardoor wij onszelf kunnen verbeteren en onze medemenschen van dienst zijn. Dit laatste kan het beste geschieden, door hun het Eeuwig Evangelie van Jezus Christus te verkondigen; hun te zeggen, dat het in deze laatste dagen in al zijn volheid is hersteld en het ons mogelijk maakt, dezelfde gaven en zegeningen te genieten, welke de eerste apostelen van onzen Meester deelachtig werden.

Een onzer tegenwoordige apostelen beschrijft het Evangelie van Jezus Christus als een waarheidslicht, dat alles in de wereld bestraalt en, wanneer nagevolgd, niet anders dan den mensch vroeg of laat de goddelijke idealen, waarnaar wij moeten leven, zal openbaren.

Mogen wij de hulp des Heeren ontvangen, om ons te bekwamen voor de verantwoording, de wereld het Evangelie van licht en waarheid te verkondigen. Mogen wij dit jaar ijveriger arbeiden, dan wij tot dusverre hebben gedaan, om God's Kerk op aarde te vestigen, zoodat Zijn woord zoowel op aarde als in den Hemel zal geschieden, opdat daardoor de broederschap der menschen en het Vaderschap van onzen God worden erkend.

Onze daden dienen zóó te zijn, dat ze de wereld er toe zullen brengen, ons Evangelie aan te nemen en Onzen Vader in den Hemel te verheerlijken. Dat dit zoo moge zijn, is onze oprechte wensch.

A. Woodruff Miller,	Districtspres.	H. Glenn Bingham) Almelo.
A. Elden Bingham) Utrecht.	Harold B. Watkins	
Jules Dieu Jr.			John Andrew Roghaar
C. de Jong) Arnhem.		
Frank B. Jex			

De Zondagsschool

Het is voor mij in dit afgelopen jaar een groote vreugde en voldoening geweest, de functie als Opziener der Zondagsscholen in de Nederlandsche Zending te hebben mogen waarnemen. Ik kan U zonder voorbehoud verzekeren, dat het mij een genoegzaam geweest is, met zoo'n bekwame groep bereidwillige werkers, als in onze groote organisatie aanwezig, te hebben kunnen arbeiden.

In deze dagen ligt op de lippen van ieder welgezind persoon het gevierd gezegde: „Vrede op aarde, in de menschen een welbehagen.” Welk een schoon bezit is die geest. Iets heiligs straalt er van uit en wordt door ons opgevangen. Misschien is het de liefde van Christus of de Heilige Geest, die ons hart beroert en ons noopt, die woorden te uiten. Elk oprecht, godvruchtig mensch, die het goede betracht, den hulpbehoevende ter zijde staat en God's geboden bewaart, als door Zijn profeten verkondigd, is de bezitter van dien geest. Door het gevoel naar het hoogere aan te kweken en het geheele jaar in ons om te dragen, zullen de zegeningen des Heeren in ruimere mate op ons worden uitgestort.

Mijn wensch voor U allen is dat U, hetzij lid of vriend van deze groote Kerk, gedurende het toekomende jaar 1936 lichtdragers moogt zijn, bezitters van dien geest.

Sterling K. Hixson, Opziener.

Z.H.V.

Wat heeft het jaar 1935 ons weer gebracht? Voor den een vele en blijde herinneringen, voor den ander veel droefheid. Wat het ook wezen moge, en wat wij ook achter ons hebben liggen, laten wij in 1936 met nieuwen moed beginnen. Wij vertrouwen, dat alle zusters dit afgelopen jaar haar beste krachten hebben gegeven, om het werk in de Z.H.V. vooruit te doen gaan. Laten wij in het nieuwe jaar nog beter ons best doen.

Veel is er gedaan, doch veel zal er nog van ons gevraagd worden. Laten wij niet alleen woorden gebruiken, maar ook daden toonen, dan doen wij onzen plicht en zullen werkelijk vrede vinden en behouden. Laten wij met liefde en eensgezindheid dit nieuwe jaar aanvangen. Wanneer wij dit doen, dan zullen wij met God's hulp veel kunnen tot stand brengen. Wij wenschen u veel geluk en voorspoed en een prettige samenwerking in 1936.

Het Z.H.V.-Hoofdbestuur :

Sj. Scheer.

G. Zippro.

D. Barten.

J. v. Keizerswaard.

J.M.O.O.V.

Somber en ontstellend zijn de berichten van paedagogen aangaande den toestand van de jeugd in het algemeen. De verlangens der hedendaagsche jonge menschen begeven zich op een terrein, waardoor hun karakterontwikkeling in den goeden zin van het woord ernstig gevaar dreigt te loopen. Egoïsme viert hoogtij, terwijl naastenliefde meer en meer dreigt te verdwijnen. Wij roepen dus bij den aanvang van 1936 alle leden en in het bijzonder de M.-Mannen toe: „Let op uw zaak.” M.-Mannen, blijft trouw aan uw gelofte, opdat uw leven in het nieuwe jaar een zegen mag zijn voor uw naaste! De O.O.V. biedt u duizend en één kansen om uzelf te ontwikkelen, uw kennis te verrijken en bovenal uw karakter te veredelen. Wij danken den Heere voor de wijsheid, die Hij Zijn profeten gegeven heeft, om dit werk te vestigen en voort te zetten.

Rest ons een woord van dank tot hen, die getracht hebben in het afgelopen jaar de O.O.V. te doen slagen. In het bijzonder danken wij onzen Zendingspresident en zijn lieve vrouw voor de ondersteuning, die wij van hen mochten genieten en het J.V.O.O.V. Hoofdbestuur voor de aangename wijze, waarop wij met hen mochten samenwerken. Wij zullen met hen, met u en naar wij hopen ook met vele anderen trachten, 1936 een schitterend O.O.V.-succes te bezorgen. „Zoo God met ons is, wie zal dan tegen ons zijn?” God zegene u allen in 1936!

Het J.M.O.O.V. Hoofdbestuur:

S. K. Hixson.

M. van Gelderen. Jac. Greeff.

Van het Jeugdwerk

Wederom is er een jaar verstreken en is een nieuw jaar ingetreden. Met dankbaarheid mogen wij op het afgelopen jaar terugzien, overtuigd zijnde dat het Jeugdwerk, dank zij de gewillige medewerking der leidsters, voor heel veel kinderen tot grooten zegen is geweest. Een treffend bewijs van den grooten vooruitgang in het afgelopen jaar, waren de jeugdconferenties, welke in verschillende gemeenten voor de eerste maal in deze zending zijn gehouden. En wij twijfelen er niet aan, of in het nieuw begonnen jaar zal dit heerlijke werk een nog grooteren voortgang maken. Wij hopen en bidden, dat alle broeders en zusters meer door drongen mogen zijn van de belangrijkheid van het Jeugdwerk en met dezelfde gedachte bezielde mogen zijn, welke onze Heiland uitsprak: „Laat de kinderkens tot Mij komen en verhindert ze niet.”

Neen, verhindert ze niet, in uwe tehuizen te komen en daar een Jeugdklas met hen te houden, waardoor u tevens mooi zendingswerk verricht.

Dit doende, zal het nieuwe jaar voor uzelf en anderen een zegenrijk jaar zijn.

Onze oprechte wenschen voor u allen zijn, dat uw getuigenis steeds moge groeien en u allen het voorrecht zult smaken, met een groot en sterk getuigenis van het Evangelie in uw hart 1936 tot een goed en gelukkig einde te brengen.

Het Jeugdwerk-Hoofdbestuur :

J. A. Riet. N. van Hattum.
A. Boekhout. C. G. van Kwawegen.

Genealogische Vereeniging

Waarde broeders en zusters.

Bij den onzeker en zorgwekkenden toestand, waarin heden de wereld verkeert, krijgt een zegenwensch voor het jaar 1936 een diepere beteekenis dan mogelijk andere jaren, want niemand kan berekenen, voor welke rampen het menschedom zal komen te staan. Wij denken in deze dagen dikwijls aan de woorden van onzen profeet Joseph Smith, dat wij leven in den Zaterdagavond van de week. Slechts dan kunnen wij de komende tijden met een gerust hart tegemoet gaan, indien we overtuigd zijn, al onze plichten hier op aarde naar vermogen te hebben gedaan. Onder deze plichten wordt een der grootste geboden gerekend, welke God aan Zijn kinderen gegeven heeft, te weten: het verlossingswerk voor onze dooden. Vader zal ons onschuldig houden, indien wij deze heilige taak niet hebben vervuld, want het geluk van onze verwanten zal van onze handen geëischt worden.

Onze innigste wensch voor 1936 is, dat alle leden hun uiterste krachten zullen inspannen, dit werk te volbrengen, voor het te laat is en wij het middel in Gods hand mogen zijn, den eeuwigen vooruitgang van vele kinderen Gods mogelijk te maken.

G. T. Riebeek. J. Schippers.
Joh. Overdiek. Jansje Copier.

Het Groningsche district

Het Groningsche district noodigt u allen uit, met de volgende voornemens het Nieuwjaar in te gaan :

Geen vijanden maken, maar met allen, die het goede zoeken, vrienden zijn. Geen fouten zoeken of kwaad bedenken over onze naasten. Al het goede liefhebben en navolgen. Alle menschen geluk wenschen zonder wangunst in ons hart.

Als leden van het Groningsche district wenschen wij u allen een voorspoedig en gelukkig Nieuwjaar.

C. H. Esperson,
districtspresident.

Everdina Winkel)
H. Winkel) Groningen.

Dale R. Curtis)
J. D. Hodges) Leeuwarden.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

Een Nieuwjaarsgroet

Wederom pauzeeren wij tijdens het gejaagde bestaan in de moderne wereld en vieren het verstrijken van een jaar en wat van meer belang is, de intrede van een nieuw. Bij zulke gelegenheden beseffen wij, dat elk jaar weer sneller heengaat dan zijn voorganger en het betaamt ons, van onze gelegenheden het beste te maken. Het verleden is voorbij en wij kunnen het niet óverleven. Doch het *heden* is hier en de *toekomst* ligt nog voor ons. Het is met deze — de huidige gelegenheden en de toekomstige mogelijkheden — dat wij dienen te trachten, ons voordeel te doen.

»Ik, de Heere, ben verbonden, wanneer gij doet, wat Ik gebied, doch wanneer gij het niet doet, zoo hebt gij geene belofte.« (Leer en Verb. 82 : 10).

Aldus de woorden des Heeren. Met deze belofte tot lichtbaak dient iedere Laterdaagsche Heilige zich te verplichten, de geboden des Heeren te gehoorzamen. Indien wij den Heere in al hetgeen wij doen en zeggen gehoorzamen, is Hij verbonden ons te helpen en in tijden van moeilijkheden en verzoeken te sterken. En dat zal Hij doen, indien wij ons deel maar verrichten.

Het is te wenschen, dat het geheele Nieuwe Jaar allen, die een verbond met hun Heere en Meester hebben gemaakt door de verordeningen van het Evangelie, onder de macht van den Heiligen Geest er naar zullen streven, hun leven te maken tot een levend getuigenis van de Herstelde Waarheid, welke zij hebben ontvangen. Indien dit wordt gedaan, zal ons hart zich verheugen. De Heere zal Zijn zegeningen op ons uitstorten. En het zichtbare koninkrijk van God op aarde zal met rassche schreden voortgaan, en den dag verbeiden, waarop het Koninkrijk van God op aarde zal worden vervangen door het Koninkrijk des Hemels, hetwelk aan het einde van het duizendjarig rijk zijn plaats zal innemen. Het is onze oprechtste wensch voor het Nieuwe Jaar, dat dit het ideaal van een elk lezer zal zijn.

J.V.O.O.V.

Op het tijdstip, dat deze regelen werden geschreven, hadden de Kerstklokken nog niet hun stemmen over de aarde doen hooren. Het groote feest werd met verlangen verbeid door de duizenden, die met dankbaarheid denken aan de geboorte van het Goddelijk Kind. Over deze Kerstdagen heenziende, ontwaarden we een

andere komende gebeurtenis: een korte tijd nog en we zouden weer bij een geboorte staan: die van een nieuw jaar.

Wat heeft het oude jaar ons gebracht, neen, wat hebben wijzelf er uit geput? Zijn we edeler, liefdevoller, eerlijker, vromer en wijzer geworden? Heeft het ons aan middelen ontbroken, om dit te bereiken? Wij, als leden van Christus' Kerk, leden van verschillende organisaties, moeten erkennen, dat middelen ons in ruime mate zijn verstrekt. Predikaties, onderrichtingen, lessen en muziek, zij allen ademen denzelfden geest, brachten ons Godsdienst, kennis en karakterontwikkeling. Hebben we getracht, om de goede wenschen, ons in het begin van 1935 toegedacht, in vervulling te doen komen?

Nu weer staan we klaar met onze beste wenschen voor het nieuwgeboren jaar. Neem met gretige handen het waardevolle, dat u wordt geboden. Denk vooral aan de O.O.V. Zondagavondtoespraken. Een der laatste sprak u van trouw; wij hopen, dat ge deze trouw gedurende het komende jaar zult uitdragen, vooral ook in uw O.O.V.-organisatie; het zal u zekerlijk vruchten afwerpen.

Laten we zorgen, zóó onze idealen uit te leven, dat we, zooals in het „Leiderschap van Joseph Smith” zoo duidelijk wordt verklaard, niet in meerdere zaken volgers worden, waar we leiders zijn kunnen.

Dat God u daartoe allen helpe en zegene, is de wensch van het

J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur:

T. C. Hartman.
T. C. v. Dekken.
L. v. Gelderen.

VOOR JONGE OGEN

Bladen uit mijn Dagboek

door President Wilford Woodruff

(Vervolg)

HOOFDSTUK XVII.

In de middag van 9 October verlieten wij vader Carter en familie en vingden zo laat in het seizoen onze reis van meer dan 3000 K.M. aan; ik nam mijn vrouw en haar kleine baby mee en leidde een gezelschap van drie en vijftig zielen van Maine naar Illinois en wij brachten drie maanden op reis door met wagens door regen, modder, sneeuw en vorst. Het was een beproeving, zoals ik tijdens mijn ondervinding als bedienaar van het Evangelie nimmer had ondervonden.

Bij onze aankomst te Georgetown sloot Oud. Milton Holmes zich bij ons aan. Wij gingen elke dag zover we konden en kampeerden, waar de nacht ons ook overviel.

Op 13 October, terwijl wij de Green Mountains doortrokken, werd ik aangetast door een ziekte, welke veel overeenkomst ver-

toonde met de cholera. Ik was hard ziek, moest twee uur in een huis onderdak zoeken, maar de ouderlingen zalfden mij en ik herstelde.

Op 24 October werd ik weer ziek en ook mijn vrouw en kindje. Door de inspanning van de reis waren er ook enkele anderen ziek. Op de 31e hadden wij onze eerste sneeuwstorm, en de paarden trokken onze wagens de gehele dag door modder, sneeuw en water.

Op 2 November verliet Oud. Milton Holmes ons en vertrok per stoomboot naar Fairport; en twee dagen daarna stierf een kleine jongen, ongeveer 6 jaar oud, ten huize van Nathaniel Holmes en we moesten hem te Westfield begraven.

De wegen werden ten laatste zo slecht en de koude zo hevig, dat Nathaniel Thomas en James Townsend besloten om die winter niet verder te gaan. We verlieten hen op 21 November bij New Portage, Ohio.

Op 23 November kreeg mijn vrouw een hevige hoofdpijn welke in hersenkoorts overging. Ze werd dagelijks erger. Het was iets vreselijks voor een vrouw om over ruwe wegen in een wagen te rijden, terwijl ze zo ziek was. Ook werd toen ons kind erg ziek.

De 1e December was een zware dag voor mij. Mijn vrouw werd steeds minder en in de namiddag om ongeveer 4 uur scheen ze dood te zijn.

Ik liet mijn wagen stilhouden en het scheen wel, alsof ze in de wagen de laatste adem zou uitblazen. Twee der zusters zaten naast haar om te zien, of ze wellicht in haar laatste ogenblikken nog iets voor haar konden doen. Ik stond diep verslagen bij haar en dacht na. Ik riep den Here aan en bad, dat zij mocht blijven leven en niet zou worden weggenomen. Ik beriep me op de beloften, welke de Here mij door de profeten en patriarchen had gedaan en spoedig keerde haar geest terug en ik reed wat verder naar een herberg en kreeg haar in een kamer en zorgde de gehele nacht voor haar en haar kindje en bad den Here, haar leven te sparen.

De volgende morgen waren de omstandigheden zodanig, dat ik mijn vrouw uit de herberg moest brengen, daar er zoveel lawaai en drukte was, dat ze het niet kon uithouden. Ik droeg haar naar haar bed in de wagen en reed 3 K.M. verderop, hield bij een woning stil en droeg mijn vrouw en haar bed daar binnen, vastbesloten, daar te blijven, totdat zij geheel zou herstellen of zou heengaan. Dit was op Zondagmorgen 2 December.

Nadat ik mijn vrouw en benodigdheden in huis had gedragen en voor hout had gezorgd, om een vuur te maken, besteedde ik mijn tijd aan de zorg voor haar. Het scheen wel, alsof ze nog maar kort zou leven.

Zij riep me 's avonds bij haar en ze zeide me, dat zij voelde, dat binnen enkele ogenblikken haar bestaan op de aarde zou zijn afgelopen. Ze stelde een groot vertrouwen in haar toestand en spoorde me aan, vertrouwen in God te stellen en Zijn geboden te onderhouden.

Alle verschijnselen wezen op haar sterven. Ik legde haar de handen op en bad voor haar en spoedig werd ze wat beter en sliep die nacht. 3 December lag mijn vrouw zeer slecht. Ik zorgde de gehele dag voor haar en de volgende dag keerde ik naar Eaton terug om wat voor haar te halen. Zé scheen geleidelijk achteruit te gaan en 's avonds verliet haar geest het lichaam en ze was dood.

De zusters stonden rondom haar bed en weenden, terwijl ik droevig op haar neerzag. De geest en macht van God begonnen op mij te rusten, totdat voor de eerste maal tijdens haar ziek-zijn geloof mijn ziel vervulde, ofschoon ze voor me lag, alsof ze dood was.

Ik had wat olie, welke voor mijn zalving geheiligd was tijdens mijn verblijf in Kirtland.

Ik nam ze en heiligde ze opnieuw voor den Here voor het zalven van zieken. Toen boog ik me voor den Here neder en bad voor het leven van mijn metgezellin en ik zalfde haar lichaam met de olie in de naam des Heren. Ik legde mijn handen op haar en bestrafte in de naam van Jezus Christus de macht des doods en de verwoester en gebod deze, haar te verlaten en de geest des levens, weer in het lichaam terug te keren.

Haar geest keerde tot haar lichaam terug en van dat uur af was zij gezond; en wij allen prezen de naam van God en voelden, dat we op Hem moesten vertrouwen en Zijn geboden onderhouden.

Terwijl dit alles plaatsvond (zoals mijn vrouw later vertelde), verliet haar geest haar lichaam en ze zag het op bed liggen en de zusters wenen. Zij keek naar haar en naar mij en naar haar kleine en terwijl zij dit alles overzag, zag zij twee personen de kamer binnenkomen, die een doodkist droegen en haar zeide, dat zij haar lichaam kwamen halen. Een der boodschappers zeide haar, dat zij haar keuze mocht bepalen: ze mocht in de geestenwereld uitrusten of op één voorwaarde zou ze het voorrecht mogen genieten, tot haar lichaam terug te keren en haar arbeid hier op aarde voort te zetten. De voorwaarde was: als zij kon gevoelen, dat ze haar man kon bijstaan en met hem door alle zorgen, moeilijkheden, ontberingen en beproevingen des levens heengaan, welke zij ter wille van het evangelie tot het einde toe zouden moeten verduren. Toen zij de toestand van haar man en kleine bezag, zeide ze: „Ja, dat wil ik!”

Op het ogenblik van dat besluit rustte de macht van het geloof op mij en toen ik haar had gezalfd, keerde haar geest in haar lichaam terug en zag ze de twee boodschappers weer vertrekken.

Op de morgen van 6 December zeide de Geest tot mij: „Sta op en zet uw reis voort!” en door de genade van God was mijn vrouw in staat op te staan en zichzelf aan te kleden, naar de wagen te lopen en we zetten verheugd onze reis voort.

Op de avond van de 11e overnachtten we in een herberg, daar het zeer koud weer was. Daar vernam ik het plotseling overlijden van mijn broer Asahel H. Woodruff, een koopman van Terre Haute, Ind. Ik had me verheugd op een vreugdevolle ontmoeting

met mijn broer de volgende dag. Inplaats daarvan had ik alleen het voorrecht, te zamen met mijn vrouw zijn graf te bezoeken en enkele zaken voor hem af te doen.

Mij werd het werk van administrateur van zijn zaken aangeboden, doch ik moest een gezelschap heiligen naar Zion brengen en mij niet met tijdelijke zaken bezighouden.

Vreemdelingen maakten zijn zaken in orde en legden beslag op zijn bezittingen. Zijn bloedverwanten ontvingen niets van zijn nalatenschap dan alleen enkele kleine gedachtenissen.

Ik verliet deze plaats en trok op 13 December door Illinois en kwam op de 19e te Rochester aan en toen we daar werden ingelicht over de vreselijke vervolgingen van de heiligen in Missouri, besloten we de winter te Rochester door te brengen.

Aldus eindigde mijn reis van twee maanden en zestien dagen, om de heiligen van de Fox-eilanden naar het westen te brengen, door alle moeilijkheden van een reis van bijna 3000 K.M. te midden van ziekte en ontzettend weer.

In het voorjaar vertrok ik naar Quincy, Illinois, waar ik mij bij mijn broederen kon aansluiten en ik dankte den Here voor Zijn beschermende zorg voor mij en mijn familie in al onze beproevingen.

(Wordt vervolgd).

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 1en en 2en Zondag in Januari.

HOOFDSTUK XVI

De gekozen Twaalven

Hun oproep en verordineering ¹⁾

De nacht, voorafgaand aan den morgen, waarop de Twaalf Apostelen werden geroepen en verordineerd, werd door den Heere in eenzame afzondering doorgebracht. „Hij bleef den nacht over in het gebed tot God”.²⁾ Toen de dag was aangebroken en vele menschen waren samengekomen, om meer aangaande het nieuwe en wonderlijke evangelie des koninkrijks te hooren, riep Hij enkelen, die tot dusverre met groote toewijding als Zijn discipelen of volgelingen te zamen vereenigd waren, dichter tot Zich, die Hij verordineerde en apostelen noemde³⁾. Vóór dien tijd was geen van dezen door een speciale gezagsbegiftiging of aanstelling erkend; zij waren over het algemeen tot de discipelen gerekend, ofschoon,

¹⁾ Matth. 10:1-4; Mark. 3:13-19; Luk. 6:12-16.

²⁾ Luk. 6:12.

³⁾ Luk. 6:13; vergelijk Joh. 15:16; zie eveneens Hand. 1:22.

zoals wij hebben gezien, zeven een voorafgaande oproep hadden ontvangen en hieraan direct gehoor hadden gegeven. door hun bedrijven geheel of gedeeltelijk op te geven en den Meester te volgen. Dit waren Andreas, Johannes, Simon Petrus, Filippus, Nathanael, Jacobus, Levi en Mattheus. Vóór dezen belangrijken dag was echter nog geen der Twaalven verordineerd of voor zijn heilig ambt terzijde gezet.

De drie Evangelieschrijvers, die melding maken van het organiseren der Twaalven, plaatsen Simon Petrus vooraan en Judas Iskariot achteraan in de rij; zij stemmen ook overeen in de desbetreffende plaats van enkelen, doch niet van alle anderen. Volgens de door Markus gegeven volgorde, en deze is de gemakkelijkste, daar hij de drie, die later het vooraanstaandst werden, het eerst noemt, hebben wij de volgende lijst:

Simon Petrus, Jakobus (zoon van Zebedeus), Johannes (broeder van laatstgenoemde), Andreas (broeder van Simon Petrus), Filippus, Bartholomeus (of Nathanael), Mattheus, Thomas, Jakobus (zoon van Alfeüs), Judas, ook bekend als Lebbeus of Thaddeus), Simon (onderscheiden door zijn bijnaam Zelotes, ook, bekend als de Kanaäniet) en Judas Iskariot.

De Twaalven één voor één besproken.

Simon, de eerste apostel genoemd, is beter bekend als *Petrus* — de benaming werd hem bij de gelegenheid hunner eerste ontmoeting door den Heere gegeven en later bevestigd.¹⁾ Hij was de zoon van Jona of Jonas en visscher van beroep. Hij en zijn broeder Andreas waren compagnons van Jakobus en Johannes, de zoons van Zebedeus; en waarschijnlijk waren zij welvarend in het visschersbedrijf, want zij bezaten hun eigen booten en hadden ook andere mannen in dienst.²⁾ Petrus' vroegere tehuis was in het kleine visschersplaatsje Bethsaïda,³⁾ aan den westoever van de zee van Galilea; doch ten tijde van zijn eerste kennismaking met Jezus, of spoedig daarna verhuisde hij met anderen zijner familie naar Kapernaum, waar hij een eigen huishouding schijnt te hebben opgezet⁴⁾. Simon Petrus was getrouwd voor hij tot de bediening werd geroepen. In materieelen zin was hij welgesteld; en toen hij eenmaal zeide, alles te hebben verlaten, om Jezus te volgen, ontkende de Heere niet, dat Petrus' opofferen van stoffelijke bezittingen even groot was, als was te kennen gegeven. Wij zijn niet gerechtigd, hem als ongeletterd of onwetend te beschouwen. Wel werden hij en Johannes door den raad der oversten als „ongeleerde en slechte menschen” bestempeld,⁵⁾ doch men be-

¹⁾ Joh. 1:42; vergelijk Matth. 16:18.

²⁾ Mark. 1:16-20; Luk. 5:10.

³⁾ Joh. 1:44; 12:21,

⁴⁾ Matth. 8:14; Mark. 1:29; Luk. 4:38.

⁵⁾ Hand. 4:13.

titelde hen dusdanig door hun gebrek aan onderricht in de scholen der rabbijnen; en het is wel opmerkenswaardig, dat dezelfde raad zich verbaasde over de wijsheid en macht, welke de twee door hen zoo verachte apostelen aan den dag legde.

Van temperament was Petrus voortvarend en streng, en het ontbrak hem vóór opgedane harde ondervinding aan standvastigheid. Hij had vele menschelijke zwakheden, hoewel hij in weerwil van alle ten laatste de verleidingen van Satan en de zwakheden des vleesches overwon en zijn Heere als de aangestelde en erkende leider der Twaalven diende. Omtrent tijd en plaats van zijn dood gewagen de schriften niet; doch de wijze was door den opgestanen Heere reeds aangeduid¹⁾ en ten deele door Petrus zelf voorzien.²⁾ De overlevering, afkomstig van de geschriften der vroegere christelijke geschiedschrijvers, anderen dan de apostelen, meldt, dat Petrus tijdens de vervolging, als gevolg van de regering van Nero, waarschijnlijk tusschen 64 en 68 jaar na Christus, als martelaar den kruisdood onderging. Origen schrijft, dat de apostel met het hoofd naar beneden werd gekruisigd.

Petrus heeft met Jakobus en Johannes, zijn medebroeders in het presidentschap der Twaalven, als een opgestaan wezen in de tegenwoordige bedeeing bediend in het weder tot de aarde herstellen van het Melchizedeksche Priesterschap, hetwelk het Heilig Apostelschap insluit en hetwelk vanwege de afvalligheid en het ongelooft der menschen³⁾ was weggenomen.

Jakobus en Johannes, van geboorte broeders, compagnons in het visschersbedrijf, broeders in de bediening, waren te zamen en met Petrus bij de apostolische roeping betrokken. De Heere gaf dit paar een gemeenschappelijken naam — Boanèrges, of zonen des donders⁴⁾ — wellicht doelend op den ijver, welken zij in Zijn dienst ontwikkelden, en welke inderdaad bij tijden moest worden beteugeld, zooals eens, toen zij vuur van den hemel wilden laten nedervallen, om de Samaritaansche dorpelingen te verdelgen, die hun Meester gastvrijheid hadden geweigerd.⁵⁾ Zij en hun moeder dongen naar de hoogste eerbewijzen van het koninkrijk en vroegen, dat zij plaatsen zouden ontvangen, de een ter rechter en de ander ter linkerszijde van Christus in Zijn heerlijkheid. Deze eerezucht werd door den Heere vriendelijk terecht gewezen en het verzoek gaf den anderen apostelen aanstoot.⁶⁾

(Wordt vervolgd).

¹⁾ Joh. 21:18, 19.

²⁾ 2 Petrus 1:14.

³⁾ Leer en Verbonden 27:12.

⁴⁾ Mark. 3:17.

⁵⁾ Luk. 9:54. Zie eveneens Mark. 9:38 als voorbeeld van Johannes' overgrooten ijver.

⁶⁾ Mark. 10:35—41; vergelijk Matth. 20:20—24.

KERKNIEUWS

Boek van Mormon in Braille-schrift

Het *Boek van Mormon* zal spoedig in Braille-schrift worden uitgegeven, zoodat meer dan 200.000 blinden in de Engelsch-sprekende landen het zullen kunnen lezen. Deze mededeeling werd in de algemeene conferentie van October l.l. door President Heber J. Grant gedaan. Reeds vele jaren wordt er door de Kerk ten behoeve der blinden een maandblad in Braille-schrift uitgegeven. Een broeder van wijlen Apostel James E. Talmage, die zelf blind is, heeft dit werk gedaan voor zijn lotgenooten over de geheele wereld.

ZENDINGSNIEUWS

Z.H.V.-Bazaars

Door de Z.H.V. der Dordrechtsche gemeente werd op 3 December j.l. een goed georganiseerde en geslaagde bazaar gehouden. Alle artikelen waren, nog voor den afloop van den avond, verkocht, zoodat ook financieel de Z.H.V. tevreden mag zijn. — Te Utrecht werd op 2 December j.l. een bazaar door de Z.H.V. georganiseerd met hetzelfde gelukkige resultaat.

Doopdienst te Rotterdam

In een op 6 December j.l. te Rotterdam gehouden doopdienst werden door Oud. L. T. Holt, werkzaam te Rotterdam, Maarten Roelofs van Delft en Floris van Eck van Gouda gedoopt. Wij verwelkomen deze nieuwe leden in de kudde van Christus en wenschen hen geluk met de stap, welke zij hebben gedaan.

Lichtbeelden-lezingen

Met succes werden lezingen gehouden te:

Almelo op 25 November j.l.,
Dordrecht, 26 November
Utrecht, 30 November,
Arnhem, 2 December.
Utrecht, 14 December.
Arnhem, 17 December.
Bennekom, 18 December.

Overleden

Te Los Angeles, Californië, is 20 November 1935 op 71-jarigen-leeftijd overleden Sophie Veth, geboren Baas, dochter van Gerrit Baas en Cornelia M. van Winschoten. Zij was de weduwe van Jan Veth. Zij werd 20 Maart 1907 te Dordrecht gedoopt door Ouderling Henry Belnap en 24 Maart d.a.v. bevestigd door Ouderling John Roghaar. Haar stoffelijk overschot werd naar Salt Lake City, Utah, gebracht en daar ter aarde besteld.

Een zoon van de overledene, Jan Veth Jr., volbracht een eervolle zending in Nederland in de jaren 1920—1924.

INHOUD

Groeten van het Eerste Presi-		Voor Jonge Ogen	10
dentschap	1	Jezus de Christus	13
Groet van het Zendingskantoor	3	Kerknieuws	16
Nieuwjaarsgroeten	4	Zendingsnieuws	16
Van de Redactie:			
Een Nieuwjaarsgroet	9		